

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. 1354
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 30.04.2014
COMPLETUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: GĂINĂ CRISTIAN IONUȚ
GREFIER: PETRONELA COTICI

Pe rol soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, în contradictoriu cu pârâțul **ANTONESEI ILIE**, având ca obiect „constatarea calității de colaborator al securității”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă reclamantul, prin consilier juridic [REDACTAT], care depune delegație de reprezentare la dosar, lipsind pârâțul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul de către grefierul de ședință, după care:

Curtea, interpelează partea prezentă dacă mai are alte cereri de formulat sau dacă mai solicită administrarea altor probe .

Reclamantul, prin consilier juridic, învederează că nu mai are alte cereri de formulat și nici nu mai solicită administrarea altor probe.

Nemaifiind cereri de formulat, excepții de invocat, sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Același reclamant, prin reprezentant legal, susține că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de OUG nr. 24/2008 pentru a se constata calitatea de colaborator al securității pentru pârâțul Antonesei Ilie, care a avut gradul de plutonier în cadrul Inspectoratului Județean Tulcea, postul de Miliție Luncavița. Astfel, în opinia reclamantului, potrivit prevederilor din Legea nr. 21 /1969, organele de Miliție din mediul rural aveau atribuții pe linia Muncii de Securitate.

Prin urmare, reclamantul, prin consilier juridic, arată că, în calitatea sa de plutonier, pârâțul a desfășurat activități de natură a îngreuna drepturile și libertățile fundamentale ale omului, a urmărit diverse persoane și a încercat să determine care era poziția subiecților urmăriți cu privire la regimul politic din R.S.R..

Ca atare, concluziile reclamantului, formulate prin reprezentant legal, sunt de admitere a acțiunii.

Curtea, în conformitate cu prevederile art. 394 Noul Cod Procedură civilă, declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare.

C U R T E A,

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal sub nr. 7051/2/2013 din 25.10.2013, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe pârâtul Antonesei Ilie solicitând instanței să aprecieze asupra calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârât.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că prin cererea nr. P 6247/10/26.05.2011, adresată C.N.S.A.S. de domnul [REDACTAT] se solicita verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petentul a avut acces în temeiul art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008. Astfel, în dosarul nr. I 260665 (cotă C.N.S.A.S.) solicitat în temeiul legii de către domnul [REDACTAT], pârâtul figurează la filele 16, 17, 27, 31 și 32. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7 și alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată este legală.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. D1/1/1291/22.05.2013, precum și al înscrisurilor pe care le atașează acțiunii, domnul ANTONESCI Ilie, având gradul de plutonier în cadrul Postului de Miliție Luncavița, Inspectoratul Județean Tulcea, a participat activ la supravegherea informativă a unui țaran cooperator din comuna Văcăreni, județul Tulcea, fost condamnat la 10 ani închisoare și 5 ani interdicție corecțională pentru „uneltire contra ordinii sociale” („tentativă de destrămare a G.A.C. și instigare”), fiind grațiat în anul 1960 și ulterior supravegheat informativ deoarece figura în evidența persoanelor suspecte, în calitate de fost condamnat.

Astfel, pârâtul a propus dirijarea unor surse din legătura personală a domnie sale să obțină informații privind viața privată a urmăritului și poziția acestuia față de politica regimului:

„Să supravegheze în continuare activitatea elementului, stabilind poziția acestuia față de regimul de azi din R.S.R.”;

„Prin discuțiile ce le va purta pe viitor să stabilească poziția acestuia față de actualul regim din R.S.R.”;

Măsura propusă de pârât a fost pusă în aplicare așa cum rezultă și din materialele depuse în probatoriu, respectiv note informative ale surselor „VLAD PETREA” și „OPREA”.

Din documentele de mai sus se poate observa implicarea ofițerului în acțiunea informativă deschisă asupra titularului dosarului. Important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Față de cele arătate, se impune următoarea precizare: definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreunau «drepturi și libertăți fundamentale ale omului». Din

punct de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care respectând instrucțiunile din acea vreme ar instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul OUG nr. 24/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Conchide că pârâtul, prin activitățile desfășurate, a îngrădit drepturile și libertățile fundamentale, garantate de legislația din acea vreme. Astfel, în speța dată, îngrădirea drepturilor s-a produs în momentul în care ofițerul a dirijat surse informative în intimitatea persoanei urmărite, să furnizeze informații despre comentariile acesteia.

În concluzie, opinează că activitățile desfășurate de către domnul ANTONESEI Ilie, în calitate de angajat al fostului Minister de Interne, au îngrădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale recunoscute și garantate de legislație în vigoare la acea dată: dreptul la viață privată prevăzut de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului; dreptul la libertatea de exprimare prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Pentru argumentele prezentate anterior, consideră că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”. Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece, așa cum a mai precizat, domnul ANTONESEI Ilie a avut gradul de plutonier în cadrul Inspectoratului Județean Tulcea, Postul de Miliție Luncavița (1975 - 1978). În acest context, invocă prevederile Legii nr. 21 din 1969 privind organizarea și funcționarea miliției, coroborate cu cele ale Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 457 din 26 aprilie 1972, ce statuează că organele de Miliție aveau, în mediul rural, atribuții pe linia muncii de Securitate.

2. În calitatea menționată la punctul 1 să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior. Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către pârât au încălcat drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare la acea dată.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe conținutul articolelor: art. 1 alin. 7, alin. 8, art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 27 alin. 1 și alin. 5 și art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

Prin întâmpinarea depusă de pârâțul Antonesei Ilie s-a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

În cuprinsul întâmpinării pârâțul arată că a lucrat la Postul de Miliție Luncavita între anii 1975-1979, ca ajutor șef de post. Din vara anului 1979 a fost internat în spitalul Militar Constanta, apoi în toamna aceluiași an a fost pensionat pentru motive de sănătate.

În calitatea sa, a avut și atribuțiuni de supraveghere informative a persoanelor condamnate, inclusiv pentru fapte ce vizau securitatea statului, așa cum erau numite la acea dată. În această categorie se afla și [redacted], condamnat pentru "uneltire contra ordinii sociale" la 10 ani închisoare și 5 ani interdicție corecțională și grațiat în 1960.

Nu a propus și nu a cerut supravegherea acestei persoane. La venirea sa la post și preluarea funcției a "luat în primire" și evidența persoanelor ce trebuiau supravegheate informativ, și fiecare pentru ce. În 1975, [redacted] era "supravegheat informativ" de 15 ani și apoi de el încă 5, fără să fie pornită o acțiune sau cercetare penală împotriva sa.

În ceea ce privește participarea sa "activă" la supravegherea unui țaran cooperant din comuna Vacareni, face precizarea că, aceste note informative, după cum ușor se poate constata, erau pur formale, așa cum se poate vedea chiar din materialul anexat de petent, pentru că într-adevăr nu prea avea ce scrie, însă era supuși permanent controlului, asupra numărului de note informative. Deci, valoarea acestei "supravegheri informative" constă în numărul de note din evidența proprie, ce era verificată de conducere, și mai puțin în conținutul ei.

Este evident că dl. [redacted] se știa și simțea supravegheat ca și toți ceilalți condamnați pentru fapte similare, sau de altă natură. Nu consideră că întocmirea unor note pentru a nu "întra în gura șefilor" poate afecta viața privată a unei persoane.

Nu consideră a fi "o violare a dreptului la viață privată", întrucât el nu se amesteca în viața lui privată, sursele de asemenea, multe fiind fictive, și era de notorietate că persoanele condamnate pentru orice faptă, erau supravegheate, cu atât mai mult, cei condamnați politic. Aceste note informative nu au influențat și nici nu puteau influența viața privată. Din câte cunosc, nu au fost afectate nici celelalte aspecte din viața sa, dl. [redacted] nu a fost chemat la post, cercetat, anchetat, sau ceva similar, lucrând fără probleme la "Drumuri și Poduri", până la pensionare.

În susținerea acțiunii au fost depuse înscrisuri de către reclamant.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea constată și reține următoarele:

În temeiul cererii formulată de petentul [redacted], nepotul lui [redacted], decedat la 12.12.2001, persoană ce fusese urmărită de Securitate în dosarul nr. I 260665, reclamantul, în mod legal, a procedat la demararea procedurii de verificare a calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Antonesei Ilie, care, în calitate de plutonier în cadrul Postului de Miliție Luncavița, județul Tulcea, în anii 1975-1978, a contribuit la instrumentarea acestui dosar.

Dispozițiile art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008 definesc noțiunea de lucrător al Securității ca fiind „orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv de ofițer acoperit,

în perioada 1945 – 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului”.

Din cuprinsul acestei prevederi legale, rezultă că pentru a se putea reține calitatea invocată, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

- persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate în perioada 1945 – 1989,
- în calitatea de mai sus, persoana să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Din înscrisurile depuse de reclamant de la filele 16-24, inclusiv cele semnate personal de către pârât, Curtea reține că este îndeplinită prima condiție, întrucât pârâtul a avut gradul de plutonier și a îndeplinit atribuțiile de ajutor șef de post în cadrul Postului de Miliție Luncavița, județul Tulcea în anii 1975-1978. De menționat că, în perioada respectivă, potrivit art. 3 lit. f din Legea 21/1969, miliția îndeplinea în mediul rural sarcini privind securitatea statului.

În cauză este îndeplinită și cea de-a doua condiție întrucât, pârâtul, în calitatea de mai sus, a participat la instrumentarea dosarului nr. I 260665 (cotă CNSAS) privind pe [REDACTAT] ce era urmărit întrucât fusese condamnat în anul 1958 la o pedeapsă de 10 ani închisoare și 5 ani interdicție corecțională pentru uneltire contra ordinii sociale, fiind grațiat prin Decretul 79/1960.

Activitatea pârâtului a constat în primirea de note informative de la informatorii „Vlad Petrea” și „Oprea” și la dirijarea acestor informatorii în scopul obținerii de informații privind poziția lui [REDACTAT] față de „regimul din RSR” sau dacă este mulțumit de „unele măsuri ce se iau pe plan intern și extern de conducerea statului”, aspecte ce țin de viața privată și de dreptul la libertatea de exprimare a reclamantului.

Apărările pârâtului potrivit cărora notele informative pe care le-a primit ar avea un caracter pur formal, sunt contrazise de conținutul acestor note în care informatorii precizează aspecte concrete ale unor discuții pe care le-au avut cu persoana urmărită.

Curtea apreciază că prin pătrunderea informatorilor dirijați de către pârât în viața privată a persoanei urmărite în scopul obținerii de informații privind opiniile acesteia referitoare la regimul comunist din România i-a fost îngrădit dreptul la viață privată a persoanei urmărite, drept garantat de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și dreptul la libertatea de exprimare garantat de art. 28 din Constituția României din 1965 și art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Se mai reține că nu are relevanță că în urma măsurilor luate de pârât nu s-au constatat aspecte negative referitoare la persoana urmărită, ci faptul că prin aceste măsuri i s-a îngrădit dreptul la viață privată și la libertatea de exprimare a persoanei urmărite pentru motive ce nu țin de securitatea statului, ci de condamnarea acestuia pentru săvârșirea unei infracțiuni politice de uneltire contra ordinii sociale.

Prin urmare, fiind îndeplinite în cauză toate condițiile legale evocate anterior, Curtea apreciază că prezenta acțiune este întemeiată, urmând a o admite, în temeiul art. 11 raportat la art. 2 lit. a din OUG 24/2008, și a constata calitatea pârâtului de lucrător al Securității în sensul legii.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, Str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **ANTONESEI ILIE**, cu domiciliul în com. [REDACTED].

Constată calitatea pârâtului Antonesei Ilie de lucrător al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi 30.04.2014.

**PREȘEDINTE,
CRISTIAN IONUȚ GĂINĂ**

**GREFIER,
PETRONELA COTICI**

RED. G.I.C. – 4 ex.

CONFORM CU
ORIGINALUL